

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ו ע"ב

פרשת נח

טקסט הזוהר

והקימותי את בריתי אתך. אמר רבי אלעזר מהכא קיומא דברית לעילא כקיומא דברית לתתא. משמע דכתיב אתך. ואמר רבי אלעזר מכאן אוליפנא דכד זכאין אנון בעלמא אתקיים עלמא לעילא ותתא. אמר רבי שמעון מלה סתים איהו. כד אתערותא דדכורא לגבי נוקבא כד איהו מקני לה.

תרגום לעברית

והקמתי את בריתי אתך. אמר רבי אלעזר, מכאן קיום הברית למעלה כקיום הברית למטה, משמע שכתוב אתך. ואמר רבי אלעזר, מכאן למדנו, שפשהצדיקים בעולם, מתקיים העולם למעלה ולמטה. אמר רבי שמעון, דבר נסתר הוא, כשהתעוררות הזכר לנקבה כשהוא מקנא לה

טקסט הזוהר

תא חזי, רזא דמלה כד צדיקא איהו בעלמא מיד שכינתא לא אתעדיאת מניה ותיאובתא דילה ביה. כדין תיאובתא דלעילא לגבה ברחימו כתיאובתא דדכורא לנוקביה כד איהו מקני לה. ועל דא והקימותי את בריתי אתך. אתער תיאובתא בגינה. כגוונא דא (בראשית יז) ואת בריתי אקים את יצחק.

בא ראה סוד הדבר, כשצדיק יש בעולם, מיד השכינה לא זזה ממנו והשתוקקותה בו. ואז השתוקקות שלמעלה אליה באהבה כהשתוקקות הזכר לנקבתו כשהוא מקנא לה. ועל זה, והקמתי את בריתי אתה. ההשתוקקות מתעוררת בגללה. כמו זה (בראשית יז) ואת בריתי אקים את יצחק.

טקסט הזוהר

והקימותי את בריתי אתה למהרי את בריתי בעולם. ולבתר ובאת אל התבה, דאלמלא לאו איהו צדיק (ברית) לא ייעול לתיבותא דהא לא אתחבר לתבה בר צדיק, ובגיני כך ובאת אל התבה והא אתמר.

תרגום לעברית

והקמתי את בריתי אתה, להיות אות בריתי בעולם, ואחר כך ובאת אל התבה. שאלמלא אינו צדיק [ברית], לא יכנס לתבה. שהרי לא מתחבר לתבה, רק צדיק. ולכן ובאת אל התבה, והרי זה נתבאר.

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר בכל זמנא דבני נשא יתאחדון בברית דא, ולא ישבקון ליה, לית עם ולישן בעלמא דייכול לאבאשא לון. ונח אתקיה בברית דא ונטר ליה, בגיני כך קודשא בריה הוא נטר ליה (וכל דיליה). וכל בני דריה לא נטרו ליה, בגין כך קודשא בריה הוא אעבר לון מעלמא. והא אתמר בההוא חובא ממש דאנון חאבו בההוא גוונא אתמחון מעלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, בכל זמן שבני אדם יאחזו בברית זו ולא יעזבו אותה, אין עם ולשון בעולם שיוכלו להרע להם. ונח החזיק בברית זו ושמר אותה, ולכן שמר אותו הקדוש ברוך הוא [וכל אשר לו]. וכל בני דורו לא שמרו אותה, ולכן העביר אותם הקדוש

ברוך הוא מהעולם. והרי נאמר, באותו חטא ממש שהם חטאו - באותו גון נמחו מהעולם.

טקסט הזוהר

רבי יהודה הוה שכיח קמיה דרבי שמעון, והווי עסקי בהאי קרא דכתיב, (מלכים א יח) וירפא את מזבח ה' ההרוס. מאי וירפא. תא חזי, בימי אליהו, ישראל כלוהו שבקו ליה לקודשא בריה הוא ושבקו ברית קיימא דלהון. כד אתא אליהו וחמא דקא שבקו בני ישראל האי ברית קיימא ואעברו מנייהו האי ברית.

תרגום לעברית

רבי יהודה היה מצוי לפני רבי שמעון, והיו עוסקים בפסוק הזה שכתוב (מלכים א יח) וירפא את מזבח ה' ההרוס. מה זה וירפא? בא ראה, בימי אליהו כל ישראל עזבו את הקדוש ברוך הוא ועזבו את ברית המילה שלהם. כשבא אליהו וראה שעזבו בני ישראל ברית מילה הוא והעבירו מהם את הברית הזו.

טקסט הזוהר

כיון דחמא אליהו כה אתא לאתקנא מלה לדוכתיה. כיון דקריב מלה לדוכתיה אתסי כלא. הדא הוא דכתיב וירפא את מזבח יי ההרוס. דא ברית קיימא (ד'א ל'ג דאתא לאתקנא מזבח יי ההרוס ברית קיימא) דהוה שביק מעלמא. וכתיב, (מלכים א יח) ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים למספר שבטי בני יעקב. דא הוא תקונא דמזבח יי.

תרגום לעברית

כיון שראה כה אליהו, בא לתקן דבר במקומו. כיון שהקריב דבר למקומו - הכל התרפא. זהו שכתוב וירפא את מזבח ה' ההרוס. זו ברית המילה [שבא לתקן מזבח ה' ההרוס ברית המילה] שנעזבה בעולם. וכתוב (שם) ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב. זהו תקון של מזבח ה'.

אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְיָ אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי. מֵאִי טַעַמָּא אֲדַכֵּר הָכָא יִשְׂרָאֵל, אֱלֹא
וְדַאי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי וְדַאי לְאַסְתַּלְקָא לְעִילָא וּלְאַתְבָּא בְּרִית קִיּוּמָא לְאַתְרֵיהּ. וְהִינוּ
דְּכַתִּיב כִּי עֲזָבוּ בְּרִיתָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין כֹּה אֶת מִזְבַּחַתֶּיהָ הָרְסוּ.

תרגום לעברית

אֲשֶׁר הָיָה דְבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי. מָה הַטַּעַם נִזְכֵּר כָּאן יִשְׂרָאֵל? אֱלֹא
וְדַאי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי וְדַאי לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה וּלְהַשִּׁיב אֶת בְּרִית הַמִּילָה לְמִקוּמָה.
וְהִינוּ שֶׁכָּתוּב (שם יט) כִּי עֲזָבוּ בְּרִיתָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם כֹּה אֶת מִזְבַּחַתֶּיהָ הָרְסוּ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כֹּל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל נִטְרוּ קִיּוּמָא קַדִּישָׁא כְּדִין עֲבָדִי קִיּוּמָא לְעִילָא וְתַתָּא. וְכַד
שְׁבָקִי לְהַאי בְּרִית כְּדִין לֹא אֲשַׁתְּכַח קִיּוּם לְעִילָא וְתַתָּא דְכַתִּיב, (ירמיה לג) אִם לֹא
בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי. וּבִגִּין כֹּה וִירְפָא אֶת מִזְבַּח יְיָ הַהָרוּס.
וְכִי רְפוּאָה אִיהוּ. הֵכִי הוּא וְדַאי דְהָא מְקַיִים לְהַהוּא אֲתֵר דְּמַהִימְנוּתָא תִּלְיָא בֵּיהּ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כֹּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל שָׁמְרוּ בְּרִית הַקְדוּשָׁה, אֲזַי עָשׂוּ קִיּוּם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וְכִשְׁעֲזָבוּ
אֶת הַבְּרִית הַזֶּה, אֲזַי לֹא נִמְצָא קִיּוּם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, שֶׁכָּתוּב (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי
יוֹמָם וּלְיָלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי. וְלָכֵן וִירְפָא אֶת מִזְבַּח ה' הַהָרוּס. וְכִי זֶה
רְפוּאָה? כֹּה זֶה וְדַאי, שֶׁהָרִי מְקַיִם אֶת אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהָאֱמוּנָה תִּלְוִיָה בּוֹ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, אוּף הֵכִי פִּנְחָס בְּשַׁעֲתָא דְקִנְיָ לְעוֹבְדָא דְזוּמְרִי אֲתַקִּין לְהַאי בְּרִית בְּאַתְרֵיהּ. וּבִגִּין
כֹּה כְּתִיב, (במדבר כה) הַנְּגִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְכִי סִלְקָא דַּעְתָּהּ דְּבִגִּין פִּנְחָס
הָוָה. וּמָה קִטְטָא הָוָה לִיָּה לְפִנְחָס בְּהַאי בְּרִית. אֱלֹא הָכָא אֲתַקְשֵׁר מְלָה בְּדוּכַתִּיהּ. הַנְּגִי
נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי. וּמָה אֲתֵן לוֹ שְׁלוֹם (לאתחברא כל חד בדוכתיה) לְאַתְחַבְּרָא בְּרִית

בְּאַתְרֶיהָ. וְעַל דָּא הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי (שְׁלוֹם). וְמָה (נ' א' איהו) שְׁלוֹם דְּאִיהוּ
אַתְרֶיהָ לְאַתְחַבְּרָא בְּהִידֵיהָ. מָה דְּאַתְפָּרֵשׁ מִנֵּיהָ בְּחוּבֵיהָ. בְּגִינֵיהָ אֶתְחַבְּרָא בֵּיהָ. וְעַל דָּא
הוֹאִיל וְהוּא אֶתְקִין מְלָה בְּדוּכְתִּיהָ, מִכָּאן וְהִלָּאָה וְהִיתָה לוֹ וּלְזִרְעוֹ אַחֲרֵיוּ בְּרִית כְּהֻנַּת
עוֹלָם, תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ וְגו'.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, גַּם כֹּה פִּנְחָס, בְּשַׁעַה שֶׁקָּנָא לְמַעֲשֵׂה זְמִיר, הִתְקִין אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת בְּמִקְוֵמָה,
וְלָכֵן כָּתוּב (במדבר כה) הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְכִי יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ שְׁמִשּׁוּם
פִּנְחָס הִיא? אִיזוֹ קִטְטָה הִיתָה לוֹ לְפִנְחָס בְּבְרִית הַזֹּאת? אֵלָּא כָּאן נִקְשָׁר הַדְּבָר בְּמִקְוֵמוֹ.
הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי. וְמָה אֵתָּן לוֹ? שְׁלוֹם [לְהַתְחַבֵּר כָּל אֶחָד בְּמִקְוֵמוֹ] לְהַתְחַבֵּר
הַבְּרִית בְּמִקְוֵמָה, וְעַל זֶה הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְמָהוּ? שְׁלוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹם
לְהַתְחַבֵּר עִמּוֹ. מָה שֶׁנִּפְרַד מִמֶּנּוּ בְּחֻטְאָם - בְּגִלְלוֹ הַתְחַבֵּר בּוֹ. וְעַל זֶה, הוֹאִיל וְהוּא
הִתְקִין הַדְּבָר בְּמִקְוֵמוֹ, מִכָּאן וְהִלָּאָה - וְהִיתָה לוֹ וּלְזִרְעוֹ אַחֲרֵיוּ בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת
אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קִנִּי לָהּ כְּמוֹ חוּבָא דְבְּרִית כְּמָא
דְּאַתְּ אָמַר, (ויקרא כו) חָרַב נִוְקָמַת נָקָם בְּרִית. וְתָא חֲזִי, לָא אֲשַׁתְּלִים חוּבָא דְדָרָא
דְטוּפְנָא, אֵלָּא בְּגִין דְּחָבּוּ בְּחֻבֵּילוֹ (דְּאַרְחֵייהוּ) עַל אֶרְעָא. וְאַף עַל גַּב דְּהוּוּ מְקַפְּחֵי דָא
לְדָא כְּדִכְתִּיב וְתַמְלֵא הָאָרֶץ חֶמֶס (וחמס מכלא הוה ובגין כך) וּכְתִיב כִּי

אמר רבי שמעון, אין לך דבר בעולם שהקדוש ברוך הוא מקנא לו כמו חטא הברית, כמו שנאמר (ויקרא כו) חרב נקמת נקם ברית. ובא וראה, לא השלם חטא דור המבול אלא משום שהטאו בהשחתת דרכם על הארץ, ואף על גב שהיו חומסים זה את זה, ככתוב ותמלא הארץ חמס [וחמס מהכל היה, ולכן], וכתוב כי מלאה הארץ חמס מפניהם. מכל מקום ותשחת הארץ לפני האלהים. והנני משחיתם - מדה כנגד מדה. הנני משחיתם בחטא ההשחתה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.